

CAPUT X.

Per mulierem sentem, rursusque resurgentem, ostenditur figurari Ierusalem.

1. **E**T factum est, cum introisset filius meus in thalamo suo, cecidit, & mortuus est.
2. & evertimus omnes lumina, & surrexerunt omnes cives mei ad consolandum me, & quievi usque in alium diem usque nocte.
3. Et factum est, cum omnes quiescissent ut me consolarentur ut quiescerem: & surrexi nocte, & fugi: & veni sicut vides in hoc campo.
4. & cogito iam non reverti in civitatem, sed hic consistere: & neque manducare, neque bibere, sed sine intermissione lugere, & ieiunare usque dum moriar.
5. Et dereliqui sermones in quibus eram, & respondi cum iracundia ad eam, & dixi,
6. Stulta super omnes mulieres, non vides luctum nostrum, & quæ nobis contingunt?
7. Quoniam Sion mater nostra omni tristitia contristatur, & humilitate humiliata est, & luget validissimè.
8. Et nunc quoniam omnes lugemus, & tristes sumus: quoniam omnes contristati sumus, tu autem contristaris in uno filio?
9. Interroga enim terram, & dicet tibi: quoniam hæc est, quæ debeat lugere casum tantorum super eam germinantium.
10. Et ex ipsa ab initio omnes nati & alii venient: & ecce, pene omnes in perditionem ambulant, & exterminium fit multitudo eorum.
11. Et quis ergo debet lugere magis, nisi hæc quæ tam magnam multitudinem perdidit, quam tu, quæ pro uno doleres? Si autem dicis mihi,
12. Quoniam non est plangens meus similis terræ: quoniam fructum ventris mei perdidit, quem cum mæroribus peperit, & cum doloribus genui:
13. terra autem secundum viam terræ, abique in ea multitudo præfens, quo modo evenit: & ego tibi dico,
14. sicut tu cum labore peperisti, sic & terra dat fructum suum homini ab initio ei qui fecit eam.
15. Nunc ergo retine apud te metipsum dolorem tuum, & fortiter fer qui tibi contigerunt casus.
16. Si enim iustificaveris terminum Dei, & consilium suum recipies in tempore, & in talibus collaudaberis;
17. ingredere ergo in civitatem ad virum tuum. Et dixit ad me,
18. Non faciam, neque ingrediar civitatem, sed hic moriar.
19. Et apposui adhuc loqui ad eam, & dixi,
20. Noli facere hunc sermonem, sed consenti persuadenti. Quot enim casus Sion? Consolare propter dolorem Ierusalem.
21. Vides enim quoniam sanctificatio nostra deserta effecta est, & altare nostrum demolitum est, & templum nostrum destructum est,
22. & psalterium nostrum humiliatum est, & hymnus candelabri nostri extinctum est, & arca testamenti nostri direpta est, & sancta nostra contaminata sunt, & nomen quod invocatum est super nos, pene prophanatum est: & liberi nostri contumeliam passi sunt, & sacerdotes nostri successi sunt, & Levitæ nostri in captivitatem abierunt, & virgines nostræ coinquinate sunt, & mulieres nostræ vim passæ sunt, & iusti nostri rapti sunt, & parvuli nostri perditii sunt, & iuvenes nostri servierunt, & fortes nostri invalidi facti sunt:
23. & quod omnium maius, signaculum Sion, quoniam resignata est de gloria sua. Nam & tradita est in manibus eorum qui nos oderunt.
24. Tu ergo excute tuam tristitiam multam, & depone abs te multitudinem dolorum, ut tibi reproprietur Fortis, & requiem faciet tibi Altissimus requietionem laborum.
25. Et factum est, cum loquebar ad eam, facies eius fulgebat subito & species, coruscus fiebat visus eius, ut essem pavens valde ad eam, & cogitarem quid esset hoc.
26. Et ecce, subito emisit sonitum vocis magnum timore plenum, ut commoveretur terra à mulieris sono. Et vidi:

27. & ecce, amplius mulier non comparebat mihi, sed civitas ædificabatur, & locus demonstrabatur de fundamentis magnis: & timui, & clamavi voce magna, & dixi,
28. Ubi est Uriel angelus, qui à principio venit ad me? quoniam ipse me fecit venire in multitudine in excessu mentis huius, & factus est finis meus in corruptionem, & oratio mea in improperium.
29. Et cum essem loquens ego hæc, ecce venit ad me, & vidit me.
30. & ecce eram positus ut mortuus, & intellectus meus alienatus erat, & tenuit dexteram meam, & confortavit me, & statuit me super pedes meos, & dixit mihi,
31. Quid tibi est? & quare conturbatus est intellectus tuus, & sensus cordis tui? & quare conturbaris? Et dixi,
32. Quoniam dereliquisti me, & ego quidem feci secundum sermones tuos, & exivi in campum: & ecce vidi, & video quod non possum enarrare. Et dixit ad me,
33. Sta ut vir, & commovebo te. Et dixi,
34. Loquere Domine meus tu in me, noli me derelinquere, ut non frustra moriar:
35. quoniam vidi quæ non sciebam, & audio quæ non scio.
36. Aut numquid sensus meus fallitur, & anima mea somniat?
37. Nunc ergo deprecor te, ut demonstres servo tuo de excessu hoc. Et respondit ad me, & dixit,
38. Audi me & doceam te, & dicam tibi de quibus times: quoniam Altissimus revelavit tibi mysteria multa.
39. Vidit rectam viam tuam, quoniam sine intermissione contristabar pro populo tuo, & valde lugebas propter Sion.
40. Hic ergo intellectus visionis quæ tibi apparuit ante paululum.
41. Quam vidisti lugentem, inchoasti consolari eam.
42. Nunc autem iam speciem mulieris non vides, sed apparuit tibi civitas ædificari:
43. & quoniam enarrabat tibi de casu filii sui, hæc absolutio est.
44. Hæc mulier quam vidisti, hæc est Sion: & quoniam dixit tibi quam & nunc conspicies, ut civitatem ædificatam.
45. Et quoniam dixit tibi, quia sterilis fuit triginta annis: propter quod erant anni scilicet triginta, quando non erat in ea adhuc oblatio oblata.
46. Et factum est post annos triginta, ædificavit Salomon civitatem, & obulit oblationes: tunc fuit quando peperit sterilis filium.
47. Et quod tibi dixit, quoniam nutritum eum cum labore, hoc erat, habitatio in Ierusalem.
48. Et quoniam dixit tibi, quod filius meus veniens in suo thalamo mortuus esset, & contigisset ei casus, hoc erat, quæ facta est ruina Ierusalem.
49. Et ecce, vidisti similitudinem eius: & quoniam filium lugeret, inchoasti consolari eam: & de his quæ contigerunt, hæc erant tibi aperienda.
50. Et nunc videt Altissimus, quoniam ex animo contristatus es, & quoniam ex toto corde pateris pro ea, ostendit tibi claritatem gloriæ eius, & pulchritudinem decoris eius.
51. Propterea enim dixi tibi ut maneres in campo ubi domus non est ædificata.
52. Sciebam enim ego, quoniam Altissimus incipiebat tibi ostendere hæc:
53. propterea dixi tibi ut venires in agrum ubi non est fundamentum ædificii.
54. Nec enim poterat opus ædificii hominis sustineri in loco, ubi incipiebat Altissimi civitas ostendi.
55. Tu ergo noli timere, neque expavecat cor tuum: sed ingredere, & vide splendorem & magnitudinem ædificii, quantum capax est tibi visus oculorum videre:
56. & post hæc audies quantum capit auditus aurium tuarum audire.
57. Tu enim beatus es præ multis, & vocatus es apud Altissimum sicut & pauci.
58. Nocte autem quæ in crastinum futura est, manebis hic:
59. & ostendet tibi Altissimus eas visiones supremorum, quæ

quæ faciet Altissimus his qui habitant super terram à novissimis diebus.

60. Et dormivi illam noctem & aliam, sicut dixerat mihi.

CAPUT XI.

Apparet Esdra in visione aquila, principatum universi usurpans.

1. **E**T vidi somnium, & ecce ascendebat de mari aquila, cui erant duodecim alæ pennarum & capita tria.
2. Et vidi, & ecce expandebat alas suas in omnem terram, & omnes venti cæli insufflabant in eam, & colligebantur.
3. Et vidi, & de pennis eius nascebantur contrariæ pennæ, & ipsæ fiebant in pennaculis minutis & modicis.
4. Nam capita eius erant quiescentia, & dimidium caput erat maius aliorum capitum, sed ipsa quiescebat cum eis.
5. Et vidi, & ecce aquila volavit in pennis suis, & regnavit super terram, & super eos qui habitant in ea.
6. Et vidi, quoniam subiecta erant ei omnia sub cælo, & nemo illi contradicebat, neque unus de creatura quæ est super terram.
7. Et vidi, & ecce surrexit aquila super unguis suos, & misit vocem pennis suis, dicens,
8. Nolite omnes simul vigilare, dormite unusquisque in loco suo, & per tempus vigilate.
9. Capita autem in novissimo ferventur.
10. Et vidi, & ecce vox non exibat de capitibus eius, sed de medietate corporis eius.
11. Et numeravi contrarias pennas eius, & ecce ipsæ erant octo.
12. Et vidi, & ecce à dextera parte surrexit una penna, & regnavit super omnem terram.
13. Et factum est cum regnaret, venit ei finis, & non apparuit locus eius: & sequens exurrexit, & regnabat. Ipsa multum tenuit tempus.
14. Et factum est cum regnaret, & veniebat finis eius, ut non appareret sicut prior.
15. Et ecce, vox emissa est illi, dicens,
16. Audi tu quæ tanto tempore tenuisti terram. Hæc annuncio tibi antequam incipias non apparere.
17. Nemo post te tenebit tempus tuum, sed nec dimidium eius.
18. Et levavit se tertia, & tenuit principatum sicut & priores: & non apparuit & ipsa.
19. Et sic contingebat omnibus aliis singulatim principatum gerere, & iterum nusquam comparere.
20. Et vidi, & ecce in tempore sequentes pennæ erigebantur à dextera parte, ut tenerent & ipsæ principatum: & ex his erant quæ tenebant, sed tamen statim non comparebant.
21. Nam & aliquæ ex eis erigebantur, sed non tenebant principatum.
22. Et vidi post hæc, & ecce non comparuerunt duodecim pennæ & duo pennacula:
23. & nihil supererat in corpore aquilæ, nisi duo capita quiescentia & sex pennacula.
24. Et vidi, & ecce sex pennaculis divisæ sunt duæ, & manserunt sub capite quod est ad dexteram partem. Nam quatuor manserunt in loco suo.
25. Et vidi, & ecce subalares cogitabant se erigere & tenere principatus.
26. Et vidi, & ecce una erecta est, sed statim non comparuit.
27. Et secunde velocius quam priores, non comparuerunt.
28. Et vidi, & ecce duæ quæ superaverunt apud semetipsas cogitabant & ipsæ regnare.
29. & in eo cum cogitarent, ecce unum quiescentium capitum quod erat medium, evigilabat, hoc enim erat duorum capitum maius.
30. Et vidi quoniam completa sunt duo capita secum:
31. & ecce conversum est caput cum his qui cum eo erant, & comedit duas subalares quæ cogitabant regnare.
32. Hoc autem caput perconterruit omnem terram, & dominabatur in ea his qui habitant terram cum labore multo,

& potentatum tenuit orbis terrarum super omnes alas quæ fuerunt.

33. Et vidi post hæc, & ecce medium caput subito non comparuit, & hoc sicut alæ.

34. Superaverunt autem duo capita, quæ & ipsa similiter regnaverunt super terram, & super eos qui habitant in ea.

35. Et vidi, & ecce devoravit caput à dextera parte illud quod à læva.

36. Et audivi vocem dicentem mihi, Conspecte contra te, & considera quod vides.

37. Et vidi, & ecce sicut leo concitatus de silva rugiens: & vidi quoniam emittebat vocem hominis ad aquilam. Et dixit, dicens,

38. Audi tu, & loquar ad te, & dicet Altissimus tibi,

39. Nonne tu es qui superasti de quatuor animalibus, quæ feceram regnare in sæculo meo, & ut per eos veniret finis temporum eorum?

40. Et quartus veniens devicit omnia animalia quæ transferunt, & potentatum tenuit sæculum cum tremore multo, & omnem orbem cum labore pessimo, & inhabitavit tot temporibus orbem terrarum cum dolo.

41. Et iudicasti terram non cum veritate.

42. Tribulasti enim mansuetos, & læstisti quiescentes, & dilexisti mendaces, & destruxisti habitationes eorum qui fructificabant, & humiliasti muros eorum qui te non nocuerunt.

43. Et ascendit contumelia tua usque ad Altissimum, & superbia tua ad Fortem.

44. Et respexit Altissimus superba tempora, & ecce finita sunt, & scelera eius completa sunt.

45. Propterea non appareas tu aquila. Et alæ tuæ horribiles, & pennacula tua pessima, & capita tua maligna, & unguis tui pessimi, & omne corpus tuum vanum,

46. uti refrigeretur omnis terra, & revertatur liberata de tua vi, & speret iudicium & misericordiam eius qui fecit eam.

CAPUT XII.

Ad Esdræ orationem, hujus visionis datur explicatio cum membris ipsius.

1. **E**T factum est, dum loqueretur leo verba hæc ad aquilam: & vidi,
2. & ecce quod superaverat caput, & non comparuerunt quatuor alæ illæ quæ ad eum transferunt, & erectæ sunt ut regnarent: & erat regnum eorum exile, & tumultu plenum.
3. Et vidi, & ecce ipsa non apparebant, & omne corpus aquilæ incendebatur, & expavecebat terra valde, & ego à tumultu & excessu mentis, & à magno timore vigilavi, & dixi spiritui meo,
4. Ecce tu prestidisti mihi hoc in eo, quod scrutaris vias Altissimi.
5. Ecce adhuc fatigatus sum animo, & spiritu meo invalidus sum valde, & nec modica est in me virtus à multa timore, quam expavi nocte hæc.
6. Nunc ergo orabo Altissimum, ut me confortet usque in finem.
7. Et dixi, Dominator Domine, si inveni gratiam ante oculos tuos. Et si iustificatus sum apud te præ multis, & si certè ascendit deprecatio mea ante faciem tuam,
8. conforta me, & ostende servo tuo mihi interpretationem & distinctionem visus horribilis huius, ut plenissimè consoletis animam meam.
9. Dignum enim me habuisti ostendere mihi temporum novissima. Et dixit ad me,
10. Hæc est interpretatio visionis huius.
11. Aquilam quam vidisti ascendentem de mari, hoc est regnum quod visum est in visione Daniëli fratri tuo.
12. Sed non est illi interpretatum quoniam ego nunc tibi interpretor.
13. Ecce dies veniunt, & exurget regnum super terram, & erit timor acrior omnium regnorum quæ fuerunt ante eum.
14. Regnabunt autem in ea reges duodecim, unus post unum.

15. Nam

15. Nam secundus incipiet regnare, & ipse tenebit amplius tempus præ duodecim.
 16. Hæc est interpretatio duodecim alarum quas vidisti.
 17. Et quam audisti vocem quæ locuta est, non de capitibus eius exeuntem, sed de medio corporis eius.
 18. hæc est interpretatio, quoniam post tempus regni illius nascentur contentiones non modicæ, & periclitabitur ut cadat: & non cadet tunc, sed iterum constituetur in suum initium.
 19. Et quoniam vidisti subalares octo coherentes alis eius,
 20. hæc est interpretatio. exurgent in ipso octo reges, quorum erunt tempora levia, & anni citati, & duo quidem ex ipsis perient.
 21. Appropinquante autem tempore medio quatuor servabuntur in tempore, cum incipiet appropinquare tempus eius ut finiatur: duo verò in finem servabuntur.
 22. Et quoniam vidisti tria capita quiescentia,
 23. hæc est interpretatio: in novissimis eius suscitabit Altissimus tria regna, & revocabit in ea multa. & dominabuntur terram,
 24. & qui habitant in ea, cum labore multo super omnes qui fuerunt ante hos, propter hoc ipsi vocati sunt capita aquilæ.
 25. Isti enim erunt qui recapitulabunt impietates eius, & qui perficient novissima eius.
 26. Et quoniam vidisti caput maius non apparens, hæc est interpretatio eius. quoniam unus ex eis super lectum suum morietur, & tamen cum tormentis.
 27. Nam duo qui perseveraverint, gladius eos comedet.
 28. Unius enim gladius comedet qui cum eo: sed tamen hic gladio in novissimis cadet.
 29. Et quoniam vidisti duas subalares trajicientes super caput quod est in dextera parte,
 30. hæc est interpretatio. hi sunt quos conservavit Altissimus in finem suum, hoc est regnum exile, & turbationis plenum.
 31. Sicut vidisti & leonem, quem vidisti de silva evigilantem, & rugientem, & loquentem ad aquilam, & arguentem eam, & iniustitias ipsius per omnes sermones eius sicut audisti.
 32. hic est ventus quem servavit Altissimus in finem ad eos, & impietates ipsorum: & arguet illos, & incutiet coram ipsis descriptiones eorum.
 33. Statuet enim eos in iudicio vivos: & erit, cum arguerit eos, tunc corripiet eos.
 34. Nam residuum populum meum liberabit cum miseria, qui salvati sunt super fines meos, & iucundabit eos quoadunque veniet finis dies iudicii, de quo locutus sum tibi ab initio.
 35. Hoc somnium quod vidisti, & hæc interpretationes.
 36. Tu ergo solus dignus fuisti scire Altissimi secretum hoc.
 37. Scribe ergo omnia ista in libro quæ vidisti, & pone ea in loco abscondito.
 38. & docebis ea sapientes de populo tuo, quorum corda scis posse capere, & servare secreta hæc.
 39. Tu autem adhuc sustine hæc alios dies septem, ut tibi ostendatur quidquid visum fuerit Altissimo ostendere tibi.
 40. Et profectus est à me. Et factum est, cum audisset omnis populus quoniam pertransierunt septem dies, & ego non fuisset reversus in civitatem, & congregavit se omnis à minimo usque ad maximum: & venit ad me, & dixerunt mihi dicentes:
 41. Quid peccavimus tibi, & quid iniuste egimus in te, quoniam derelinquens nos sedisti in loco hoc?
 42. Tu enim nobis superes solus ex omnibus populis, sicut botrus de vinea, & sicut lucerna in loco obscuro, & sicut portus & navis salvata à tempestate.
 43. Aut non sufficunt nobis mala quæ contingunt?
 44. Si ergo tu nos dereliqueris, quantum nobis erat melius si essemus succensi & nos cum incendio Sion?
 45. Nec enim nos sumus meliores eorum qui ibi mortui sunt. Et ploraverunt voce magna. Et respondi ad eos, & dixi:
 46. Confide Israël, & noli tristari tu domus Iacob.
 47. Est enim memoria vestri coram Altissimo, & Fortis non est oblitus vestri in tentatione.
 48. Ego enim non dereliqui vos, neque excessi à vobis: sed veni in hunc locum ut deprecarer pro desolatione Sion, ut

quærem misericordiam pro humilitate sanctificationis vestræ.
 49. Et nunc ire unusquisque vestrum in domum suam, & ego veniam ad vos post dies istos.
 50. Et profectus est populus, sicut dixi ei, in civitatem:
 51. ego autem sedi in campo septem diebus, sicut mihi mandavit: & manducabam de floribus solummodo agri, de herbis facta est esca mihi in diebus illis.

CAPUT XIII.

Altera visio Esdræ ostenditur cum ipsius interpretatione.

1. ET factum est post dies septem, & somniavi somnium nocte.
 2. Et ecce de mari ventus exurgebat, ut conturbaret omnes fluctus eius.
 3. Et vidi, & ecce convalescebat ille homo cum millibus cæli: & ubi vultum suum vertebat ut consideraret, tremebant omnia quæ sub eo videbantur:
 4. & ubicumque exibat vox de ore eius, ardescebant omnes qui audiebant voces eius sicut quiescet terra quando senferit ignem.
 5. Et vidi post hæc, & ecce congregabatur multitudo hominum, quorum non erat numerus de quatuor ventis cæli, ut debellarent hominem qui ascenderat de mari.
 6. Et vidi, & ecce sibimetipsi sculperat montem magnum, & volavit super eum.
 7. Ego autem quæsiui videre regionem vel locum unde sculptus esset mons, & non potui.
 8. Et post hæc vidi, & ecce omnes qui congregati sunt ad eum, ut expugnarent eum, timebant valde, tamen audebant pugnare.
 9. Et ecce, ut vidit impetum multitudinis venientis, non levavit manum suam, neque frameam tenebat, neque aliquod vas bellicosum nisi solummodo ut videret.
 10. quoniam emisit de ore suo sicut flatum ignis, & de labiis eius spiritus flammæ, & de lingua eius emittebat scintillas & tempestates, & commista sunt omnia simul, hic flatus ignis, & spiritus flammæ, & multitudo tempestatis:
 11. & concidit super multitudinem in impetu, quæ præparata erat pugnare, & succendit omnes, ut subito nihil videretur de innumerabili multitudine, nisi solummodo pulvis, & fumi odor: & vidi, & extimui.
 12. Et post hæc vidi ipsum hominem descendentem de monte, & vocantem ad se multitudinem aliam pacificam,
 13. & accedebat ad eum vultus hominum multorum quorundam gaudentium, quorundam tristantium: aliqui verò alligati, aliqui adducentes ex eis, qui offerebantur. Et ægiotavi à multitudine pavoris, & expergefactus sum, & dixi.
 14. Tu ab initio demonstrasti servo tuo mirabilia hæc, & dignum me habuisti ut susciperes deprecationem meam:
 15. & nunc demonstra mihi adhuc interpretationem somnii huius.
 16. Sicut enim existimo in sensu meo, væ qui derelicti fuerunt in diebus illis: & multò plus væ his qui non sunt derelicti.
 17. Qui enim non sunt derelicti, tristes erant.
 18. Intellego nunc quæ sunt reposta in novissimis diebus, & occurrent eis, sed & his qui derelicti sunt.
 19. Propter hoc venerunt enim in pericula magna, & necessitates multas, sicut ostendunt somnia hæc.
 20. Attamen facilius est periclitantem venire in hunc, quam pertransire, sicut nubem à sæculo, & nunc videre quæ contingunt in novissimo. Et respondit ad me, & dixit:
 21. Et visionis interpretationem dicam tibi: & de quibus locutus es adaperiam tibi.
 22. Quoniam de his dixisti qui derelicti sunt: hæc est interpretatio.
 23. Qui aufert periculum illo tempore, hic se custodivit. Qui in periculo incidit, hi sunt qui habent opera & fidem ad Fortissimum.
 24. Scito ergo quoniam magis beatificati sunt qui derelicti, super eos qui mortui sunt.

25. Hæc

25. Hæc interpretationes visionis, quia vidisti virum ascendentem de corde maris,
 26. ipse est quem conservat Altissimus multis temporibus, qui per semetipsum liberabit creaturam suam: & ipse disponet, qui derelicti sunt.
 27. Et quoniam vidisti de ore eius exire, ut spiritum, & ignem, & tempestatem:
 28. & quoniam non tenebat frameam, neque vas bellicosum: corripit enim impetus eius multitudinem, quæ venerat expugnare eum. Hæc est interpretatio.
 29. Ecce dies veniunt, quando incipiet Altissimus liberare eos qui super terram sunt:
 30. & veniet in excessu mentis super eos qui inhabitant terram.
 31. Et alii alios cogitabunt debellare: civitas civitatem, & locus locum, & gens adversus gentem, & regnum adversus regnum.
 32. Et erit, cum fient hæc, & contingent signa quæ ante ostendi tibi: & tunc revelabitur filius meus, quem vidisti, ut virum ascendentem.
 33. Et erit quando audierint omnes gentes vocem eius: & derelinquet unusquisque in regione sua bellum suum, quod habent ad alterutrum:
 34. & colligetur in unum multitudo innumerabilis, sicut volentes venire, & expugnare eum.
 35. Ipse autem stabit super cacumen montis Sion.
 36. Sion autem veniet, & ostendetur omnibus parata & ædificata, sicut vidisti montem sculpi sine manibus.
 37. Ipse autem filius meus arguet quæ adinverunt Gentes, impietates eorum has quæ tempestatu appropinquerunt propter mala cogitamenta eorum & cruciamenta quibus incipient cruciari:
 38. quæ assimilata eorum flammæ, & perdet eos sine labore per legem quæ igni assimilata est.
 39. Et quoniam vidisti eum colligentem ad se aliam multitudinem pacificam,
 40. hæc sunt decem tribus, quæ captivæ factæ sunt de terra sua in diebus Osee regis, quem captivum duxit Salmanasar rex Assyriorum: & transtulit eos trans flumen, & transtulit in terram aliam.
 41. Ipsi autem sibi dederunt consilium hoc ut derelinquerent multitudinem gentium, & proficiscerentur in ulteriorem regionem, ubi nunquam inhabitavit genus humanum:
 42. vel ibi observare legitima sua, quæ non fuerant servantes in regione sua.
 43. Per introitus autem angustos fluminis Euphraten introierunt.
 44. Fecit enim eis tunc Altissimus signa, & statuit venas fluminis usquequo transirent.
 45. Per eam enim regionem erat via multa itineris, anni unius & dimidii: nam regio illa vocatur Arsareth.
 46. Tunc inhabitaverunt ibi usque in novissimo tempore: & nunc iterum cum cœperint venire,
 47. iterum Altissimus statuet venas fluminis, ut possint transire: propter hæc vidisti multitudinem cum pace.
 48. Sed & qui derelicti sunt de populo tuo, hi sunt qui inveniuntur intra terminum meum.
 49. Factum erit ergo, quando incipiet perdere multitudinem earum, quæ collectæ sunt gentes, proteget eos qui superaverunt populum:
 50. & tunc ostendet eis multa plurima portenta.
 51. Et dixi ego, Dominator Domine, hoc mihi ostende, propter quod vidi virum ascendentem de corde maris. Et dixit mihi:
 52. Sicut non potes hæc vel scrutari, vel scire quæ sunt in profundo maris: sic non poterit quisque super terram videre filium meum, vel eos qui cum eo sunt, nisi in tempore diei.
 53. Hæc est interpretatio somnii quod vidisti, & propter quod illuminatus es hic solus.
 54. Dereliquisti enim tuam, & circa meam vacasti legem, & quæstisti.
 55. Vitam enim tuam disposuisti in sapientia, & sensum tuum vocasti matrem:

56. & propter hoc ostendi tibi merces apud Altissimum. erit enim post alios tres dies, ad te alia loquar, & exponam tibi gravia & mirabilia.
 57. Et profectus sum, & transi in campum, multum glorificans & laudans Altissimum de mirabilibus quæ per tempus faciebat:
 58. & quoniam gubernat ipsum, & quæ sunt in temporibus illata, & sedi ibi tribus diebus.

CAPUT XIV.

Apparet Dominus Esdræ in rubo, & futura quedam arcana revelat.

1. ET factum est tertio die, & ego sedebam sub quercu.
 2. Et ecce, vox exivit contra me de rubo, & dixit: Esdra Esdra. Et dixi: Ecce ego Domine. Et surrexi super pedes meos. Et dixit ad me:
 3. Revelans revelatus sum super rubum, & locutus sum Moyfi, quando populus meus serviebat in Ægypto.
 4. & misi eum, & eduxi populum meum de Ægypto, & adduxi eum super montem Sina, & detinebam eum apud me diebus multis:
 5. & enarravi ei mirabilia multa, & ostendi ei temporum secreta & finem: & præcepi ei, dicens:
 6. Hæc in palam facies verba, & hæc abscondes.
 7. Et nunc tibi dico:
 8. Signa quæ demonstravi, & somnia quæ vidisti, & interpretationes quas tu vidisti, in corde tuo reponere ea:
 9. tu enim recipieris ab omnibus, converteris residuus cum consilio meo & cum similibus tuis, usquequo finiantur tempora.
 10. quoniam sæculum perdidit iuventutem suam, & tempora appropinquant senescere.
 11. Duodecim enim partibus divisum est sæculum, & transferunt eius decima & dimidium decimæ partis:
 12. supersunt autem eius post medium decimæ partis.
 13. Nunc ergo dispone domum tuam, & corripere populum tuum, & consolare humiles eorum, & renuncia iam corruptelæ.
 14. & dimitte abs te mortales cogitationes, & projice abs te pondera humana, & exue te iam infirmam naturam, & reponere in unam partem molestissima tibi cogitamenta, & festina transigrare à temporibus his:
 15. quæ enim vidisti nunc contigisse mala, iterum horum deteriora facient:
 16. quantum enim invalidum fiet sæculum à senectute, tantum multiplicabuntur super inhabitantes mala.
 17. Prolongavit enim se magis veritas, & appropinquavit mendacium. Iam enim festinat venire, quam vidisti visionem.
 18. Et respondi, & dixi coram te Domine.
 19. Ecce enim ego abibo, sicut præcepisti mihi, & corripiam præsentem populum. Qui autem iterum nati fuerint, quis commonebit?
 20. Positum est ergo sæculum in tenebris, & qui inhabitant in eo sine lumine.
 21. Quoniam lex tua incensa est, propter quod nemo scit quæ à te facta sunt, vel quæ incipient opera.
 22. Si enim inveni in te gratiam, immitte in me spiritum sanctum, & scribam omne quod factum est in sæculo ab initio, quæ erant in lege tua scripta ut possint homines invenire semitam, & qui voluerint vivere in novissimis, vivant.
 23. Et respondit ad me, & dixit: Vadens congrega populum, & dices ad eos, ut non quærant te diebus quadraginta.
 24. Tu autem præpara tibi buxos multos, & accipe tecum saream, Dabiam, Salemiam, Echanum, & Asiel, quinque hos qui parati sunt ad scribendum velociter.
 25. Et venias huc, & ego accendam in corde tuo lucernam intellectus, quæ non extinguetur quoadunque finiantur quæ incipies scribere.
 26. Et tunc perfectis quædam palam facies, quædam sapientibus abscondere trades. In crastinum enim hac horâ incipies scribere.

27. Et